

Welkom bij Antonius in Beweging

Ontmoetingsdag Kleine Geloofsgemeenschappen

4 november 2023

Protestantse Kerk, Best

Dagopening

Goedemorgen. Welkom bij deze ontmoetingsdag voor Kleine Geloofsgemeenschappen, welkom bij Antonius in Beweging. Fijn dat u allemaal bent gekomen. Ik ben Peter Stijntjes, en ben vandaag uw dagvoorzitter. Mocht er vandaag iets niet zo lopen zoals u had verwacht of gehoopt dan kunt u mij of één van de werkgroepleden die deze dag hebben georganiseerd daarop aanspreken. Daarom stel ik u deze werkgroepleden even voor. Dat zijn Esther Brons, Marion Bogaers, Erik Pluijm en Kees de Meijer.

Voor we met het programma van vandaag beginnen gaan we eerst zingen. We zingen samen "Dit huis is een huis waar de deur openstaat".

Dit huis is een huis waar de deur o - pen - staat, waar
zoe - kers en zie - ners, ge - nood of ge - ko - men, hun
har - ten ver - war - men, van toe - komst gaan dro - men, waar -
in wat hen drijft tot her - ken - ning gaat ko - men, de
vonk van de Geest in hun bin - nen - ste slaat.

Dit huis is een huis waar ge-meenschap be-staat, waar
 zan-gers en zeg-gers bij-een zijn ge-ko-men om
 ui-ting te ge-ven aan waar zij van dro-men, waar -
 door een be-we-ging ont-staat die gaat stro-men, die
 nooit meer, door nie-mand zich in-per-ken laat.

Kleine geloofsgemeenschappen. Veel kleine geloofsgemeenschappen zijn de laatste tien, twintig jaar ontstaan. Sommigen al veel langer geleden. De Jonge Kerk in Roermond bestaat bijvoorbeeld al meer dan 50 jaar. Veelal was onvrede over de richting van de gevestigde kerk een reden voor het ontstaan. Soms ook een conflict met het bisdom, al of niet veroorzaakt door de reorganisaties van parochies of het opleggen van strikte regels en verboden. Altijd ging er wel iets in tegen ons gevoel van kerk-zijn, tegen onze evangelische waarden, tegen het in stand houden van onze gemeenschap(pen) en onze plek in de maatschappij. We hadden allemaal een goede reden om de boodschap van het evangelie op onze eigen manier in de praktijk te brengen.

Het is inmiddels alweer de zesde keer dat deze dag wordt georganiseerd. De vorige dag was anderhalf jaar geleden in Veldhoven. Het thema was toen Christen zijn in deze wereld. We hebben ons toen afgevraagd wat we als christenen kunnen/mogen/moeten doen in deze maatschappij en welke rol de kleine geloofsgemeenschappen daarin kunnen spelen. Aan het einde van deze dag kregen we allemaal een zakje met een paar kleine stenen mee naar huis, stenen die de stroom van de rivier verleggen. Want elke reis begint met een eerste stap, ook bergop.

De laatste jaren lijkt het er op dat de reis niet meer bergop gaat, maar bergaf. We zien vergrijzing, vrijwilligers die noodgedwongen door leeftijd of ziekte moeten stoppen, terugloop van het aantal leden en geen aanwas van onderop. Al of niet versneld door de Coronapandemie is dit een trend die we op veel plekken zien maar vooral in religieus (katholiek) Nederland. Bij de gevestigde kerken zien we die trend overal.

Maar ook wij als kleine geloofsgemeenschappen kunnen ons niet aan die trend onttrekken. Velen zullen zich afvragen hoelang we nog kunnen overleven.

Wij willen die vraag vandaag omdraaien. Niet of we kunnen overleven, maar HOE kunnen we VOORTLEVEN. Wat is er nodig om voort te leven. Hoe kunnen we het vuur in onszelf brandend houden? Dat is ook het thema van vandaag. Van Overleven naar Voortleven. Hoe bestaan kleine geloofsgemeenschappen, wat inspireert ons en hoe dragen we dit uit? En hoe willen we dit blijven uitdragen.

We gaan hier vandaag over spreken en hebben daarvoor het volgende programma:

- 10.00 uur Ontvangst
- 10.30 uur Opening
- 10.45 uur Plenaire dialoog rondom de reacties op de vragen
- 11.30 uur Margreet Spoelstra vertelt
- 12.15 uur Samenzang en lunch
- 13.30 uur Gesprekstafels
- 15.00 uur Pauze
- 15.15 uur Plenaire reflectie
- 16.00 uur Afsluitende vesper
- 16.20 uur Afsluiting
- 16.30 uur Napraten met een drankje

We sluiten de dag af met een korte vesper. En door de dag heen maken we een aantal keren ons hoofd leeg door samen te zingen. We doen dat als samenzang en we nodigen u uit mee te zingen. Tijdens de afsluitende vesper zal ons koor Cantiamo zingen.

Aan het eind van de dag zullen we ook vragen welke geloofsgemeenschap over één à anderhalf jaar de volgende ontmoetingsdag wil organiseren. Want het is goed elkaar te blijven ontmoeten en met elkaar in gesprek te blijven. Misschien kunt u er in de loop van de dag al over nadenken. Ook vindt u in de ontmoetingsruimte een bus waarin u een vrijwillige bijdrage ter dekking van de onkosten van deze dag kunt deponeren. U vindt daar ook een QR-code die u kunt gebruiken als u met een Tikkie wilt bijdragen. Ter vermijding van misverstand. Op uw afschrift zult u zien dat de bijdrage wordt gestort op de rekening van de heer Schoenmakers, penningmeester van AiB en niet op de rekening van Antonius in Beweging. We hebben nogal laat besloten om ook met een QR-code te gaan werken, maar we konden deze niet meer koppelen aan een zakelijke rekening.

We gaan zo dadelijk beginnen met het eerste programmaonderdeel, de plenaire dialoog over alle antwoorden die u hebt gegeven op de vragen die we eerder hebben rondgestuurd. Misschien heeft niet iedereen vragen ontvangen of erop gereageerd. Maar de antwoorden die we hebben ontvangen geven voldoende aanleiding om alsnog deel te nemen aan de discussie. Die dialoog zal door Esther Brons worden gepresenteerd.

Maar eerst gaan we opnieuw zingen. Toen we vorig jaar in Veldhoven samen waren was net de oorlog tussen Oekraïne en Rusland uitgebroken. Daarom zongen we toen het door Franck Ploum geschreven lied "De wereld houdt haar adem in". Toen hoopten we dat gezond verstand snel zou terugkeren. Nu weten we wel beter. Inmiddels beheerst de oorlog tussen Israël en Hamas het nieuws. En andere conflicten in de wereld halen het nieuws niet eens. En waar die conflicten ook zijn, gewone mensen zijn het grootste slachtoffer. Aan hen denken we en voor hen bidden we. Ik wil u vragen, indien dat voor u mogelijk is te gaan staan.

Bidden wij voor de Moslims, de Joden en de Christenen in de Gazastrook en in Israël, voor de slachtoffers en hen die lijden in de oorlog tussen Oekraïne en Rusland en in andere oorlogen. Voor de slachtoffers die aan alle kanten vallen. Voor de vermisten. Voor de families die hun dierbaren zijn verloren in dit conflict.

Het leed en het onrecht is zo groot. Er is zoveel machteloosheid, frustratie en verdriet. Heer geef mensen die werken aan rechtvaardigheid. Geef mensen die een lichtpuntje kunnen zijn in deze donkere kant van het leven. Amen.

Zingen we ook vandaag samen het lied "De wereld houdt haar adem in" Harry en Anja, willen jullie ons hierbij begeleiden?

De wereld houdt haar a - dem in oor-log is weer ge-bo - den.

Een taal van wa - pens en ge-win, men-sen die men-sen do - den.

In hoop en vrees een lan-ge stoet voort-vluch-tig op-ge-jaag - den,

zij die hun le - ven wa - gen.

Kom Geest van lief - de en van moed o-pen het hart van die-ge-nen

voor wie geen le - ven er - toe doet, die lief-de doet ver-ste-nen.

Laat jouw woord in hen bin-nen gaan dat toch tot bloei mo-gen ko - men

ste-den van eeu-wi-ge vre - de.

Dat wij niet lo - pen in de ban van steeds weer oor-logs-wer-ken.

Maar dro-men blij - ven dat het kan: eind aan het recht van de ster-ken.

Jouw droom die ooit wordt waarge-maakt: ge-luk groeit op de aar-de

nie-mand die vlucht voor een wa - pen.

Plenaire dialoog rondom de reacties op de vragen

Goedemorgen, ik ben Esther Brons en ik ga dadelijk met u in gesprek over de vragen die Antonius in Beweging gestuurd heeft. We hebben daar prachtige antwoorden op gekregen van u allen. In het gesprek zal ik wellicht niet alle gemeenschappen helemaal bij de juiste naam noemen. Dit komt omdat ik in de zee van antwoorden, afkortingen ben gaan gebruiken. Dus mocht ik iets verkeerd zeggen, dan bij voorbaat mijn excuus hiervoor.

Maar eerst wil ik met een simpele opdracht beginnen

Zou u willen gaan staan, als u vindt dat uw gemeenschap een warm welkom biedt aan iedereen.

En wilt u dan nu eens om u heen kijken?

Dit gevoel wilde ik graag met u delen. Dit gevoel kreeg ik toen ik uw reacties las op de eerste vraag: 'Wat brengt jullie geloofsgemeenschap inspiratie?'. Hoe mooi is dit? Blijkbaar is dit simpele 'welkom zijn' een enorm verbindende factor tussen al onze geloofsgemeenschappen.

U mag weer gaan zitten.

Vraag 1: Wat brengt jullie geloofsgemeenschap inspiratie?

Wat brengt jullie geloofsgemeenschap inspiratie?

**Welkom voor
iedereen**

Diversiteit

**Maatschappij en
actualiteit**

Gebruikte afkortingen:

- HD* = *Haagse Dominicus*
- TLU* = *Kapelgemeenschap ter Linde Uden*
- JKR* = *Basisgroep Jonge Kerk Roermond*
- KWD* = *Kapelgroep Willibrordhaege Deurne*
- KE* = *De Kapel Eindhoven*
- SS* = *San Salvator*
- KGIJ* = *Kritische gemeente IJmond*
- OV* = *Oase Veldhoven*
- AIB* = *Antonius in Beweging*

1. **Welkom.** Zoals Peter al zei, zijn we niet voor niets los gekomen van de gevestigde kerk. Er gingen veel dingen tegen ons gevoel van 'kerk-zijn' in en één van de belangrijkste dingen, die we kennelijk allemaal misten in de gevestigde kerk, was het 'welkom zijn voor iedereen'. We voelde ons zelf niet meer welkom of we voelden dat andere mensen werden uitgesloten.
Kan iemand een concreet voorbeeld noemen van wat 'welkom zijn' betekent binnen zijn of haar geloofsgemeenschap? En heeft iemand anders nog een voorbeeld. Eigen voorbeeld.
2. **Diversiteit.** Ik lees hele mooie voorbeelden, waarbij voorzichtig de bekende vorm van liturgisch vieren wordt losgelaten en men nieuwe vormen durft te ontdekken. De KE is bijvoorbeeld begonnen met 'vieringen Velerlei'. **Kan iemand van de KE daar iets over vertellen?**
En zijn er misschien nog andere nieuwe vormen?
bijv. SS: zoekt inspiratie in het 'niet zeker weten en de twijfel'-> heel anders dan de gevestigde kerk. Mooi vind ik dat bijvoorbeeld TLU: per zondag in de maand een werkgroep, die een viering met eigen thema voorbereidt.
bijv. KWD: zorgvuldige voorbereiding van diensten. Deze voorbereiding neemt grote plaats in.
3. **Maatschappij en Actualiteit.** We zoeken ook allemaal veel meer aansluiting bij de maatschappij en actualiteiten. We voelen een betrokkenheid met de wereld buiten onze kerken. **Kan iemand vertellen hoe de maatschappij en actualiteit wordt ingepast in het wekelijkse vieren?**
bijv. HD: de krant op de bijbel legt
bijv. KGIJ: nemen deel aan acties als brievenactie van Amnesty International

Kortom de vraag 'wat brengt u inspiratie' is enthousiast beantwoord met Wij zijn welkom, wij vieren in grote diversiteit en we proberen aan te sluiten bij maatschappelijke en actuele thema's.

Vraag 2: Wat zijn jullie drie sterkste punten?

Wat zijn jullie sterkste punten?

		
Vieren en koor	Samenwerking	Vrijwilligers

1. **De vieringen met vaak een centrale rol voor het koor.** Hier lees ik trots en dat mag! Wat ontzettend fijn en bemoedigend, dat er nog wekelijks of maandelijks gevierd wordt door ons allemaal!
2. **Samenwerking met andere christelijke geloofsgemeenschappen.** Er wordt veel verbinding gezocht om ons heen. Met name met protestantse geloofsgemeenschappen wordt een grote verbondenheid ervaren. **OV** noemen dit zelfs een 'innig' contact en hebben ervoor gekozen om meerder momenten in het jaar samen te vieren. **Kan iemand van OV hier eens een voorbeeld van noemen?**
Anderen vieren oecumenisch. Hoe ziet dat er uit?
3. **En dan natuurlijk de vrijwilligers die de werkgroepen en het bestuur vormen.** In deze tijd toch best bijzonder! Een mooi voorbeeld vind ik de JKR. **Vertel, hoe doen jullie het?! Zo'n grote groep vrijwilligers, een grote groep bezoekers en een grote groep thuishijkers via de live-stream. Hoe houden jullie alles bij elkaar?**

Dus wat zien we als onze sterkste punten: De vieringen, het koor en natuurlijk al onze vrijwilligers! Over de derde vraag waren we het roerend eens met zijn allen.

Vraag 3: Welke zorgen leven er binnen jullie gemeenschap?

1. **Vergrijzing en dus terugloop van bezoekers en vrijwilligers.** Ik kan daar veel over zeggen, maar dit is niets nieuws. De ouderen vallen weg en er komen geen jongeren bij. Maar dit speelt natuurlijk niet alleen bij ons, je ziet het overal. Dus ik kan hier lang over praten, maar **zijn er geloofsgemeenschappen, die wil de jeugd binnen houden of zijn er voorbeelden van wat we kunnen doen om de ouderen langer erbij te houden?**
bijv: AIB ouderen zijn niet meer mobiel en kunnen niet meer komen
bijv: TLU werkgroepje kinderkerstviering en kinderpaasviering. Erg dun...

2. **Ik denk dat het een gepasseerd station is om te proberen de jeugd binnen te halen. De wereld is zo anders geworden. Het zal moeilijk worden om een boodschap te verwoorden, die de jeugd aantrekt.**
3. **HD gebruikt het mooie woord Incrowd. Dit betekent letterlijk: een afgesloten maatschappelijke kring. Enerzijds komt dit natuurlijk omdat het meeste werk steeds op dezelfde schouders van een steeds kleiner wordende groep mensen, rust. Anderzijds is er een risico op tunnelvisie. En daar sluit SS heel mooi op aan met de vragen: Hoe blijven we geïnspireerd en roesten we niet vast in eigen gewoonten? En hoe zorgen we ervoor dat we met elkaar in gesprek blijven over belangrijke zaken binnen onze gemeenschap. Hoe regelen we inspraak en dialoog met onze leden? Ik vind het heel knap hoe jullie dit verwoorden. Het getuigt van een sterke zelfreflectie. Mag ik iemand van de HD of SS vragen hoe jullie het fenomeen incrowd of tunnelvisie bij jezelf hebben ontdekt?**

Vergrijzing en incrowd zijn hele belangrijke zorgen en ik ben van mening dat we met zijn allen alert moeten blijven op het fenomeen 'incrowd'. Ik wil de mensen van de Haagse Dominicus en San Salvator dan ook bedanken voor deze belangrijke input. Want bij mij en ook bij vele anderen die hebben gereageerd, leeft deze zorg waarschijnlijk wel, maar we hebben er nu ook een woord en begrip bij, waardoor je het beter kan duiden.

Vraag 4: Wat zouden jullie graag willen uitproberen om mensen buiten je gemeenschap te inspireren?

Hoe wil je mensen van buiten inspireren?

		
<p>Meer verbinding zoeken met maatschappij?</p>	<p>Samenwerking andere geloven?</p>	<p>Communicatie verbeteren?</p>

1. **Meer maatschappelijke en actuele thema's.** Zonder uitzondering zijn we allemaal met dit thema bezig. We willen duidelijk steeds meer die aansluiting zoeken en daarmee ook anderen inspireren. **Ik vond dat de KWD en interessant idee hebben. Zij opperen dat het misschien een idee is om een organisatie van buitenaf uit te nodigen voor wie de collecte wordt gehouden. Dan snijdt het mes aan twee kanten. Hebben jullie dit al eens georganiseerd?**

2. **Meer samenwerken met andere religieuze groepen.** Er zijn al zeer goede contacten en hechte samenwerkingsvormen met vooral de protestante gemeenschappen in onze buurt. **Zijn er initiatieven om contact te zoeken met andere geloven? Joodse gemeenschap, islamitische gemeenschap? Als je hun kernwaarden beluistert, dan komen die eigenlijk helemaal overeen met ons. Maar ik kan me voorstellen dat dit nog een beetje te onwennig is.** Waar ik nu eigenlijk ook benieuwd naar ben is of er ook gemeenschappen zijn, die samenwerking hebben gezocht met de gevestigde katholieke kerk. **Best moeilijk denk ik. Scheiding heeft pijn gedaan, gekwettheid. We zijn niet voor niets losgekomen. Zijn wij niet in beweging met zijn allen? (Antonius / San Salvator - in Beweging). En hebben wij inmiddels niet echt een eigen, mooie identiteit en een eigen visie. En die staat!! Dus waarom niet? Is er een geloofsgemeenschap die dit doet of van plan is?**
3. **Communicatie verbeteren naar buiten.** Dit blijkt voor vele echt lastig te zijn in deze snelle, digitale maatschappij, **waar populisme de regel is. Heeft iemand nog belangstelling voor die 'oude' boodschap. Kunnen we iets populairder worden zonder onze identiteit te verliezen? Hoe dan?** HD oppert om hiervoor een communicatieadviseur aan te trekken, wat ik persoonlijk een goed plan vind.
4. **En dan die laatste mogelijkheid om mensen van buitenaf te inspireren. Velen van ons kijken naar de mogelijkheden om te vieren in een andere vorm.** Met deze gedachte wil ik dan ook afsluiten:

Conclusie

Wij zijn allemaal opgegroeid met het idee, dat je je geloof beleeft met een groep andere mensen, volgens een vast ritueel, een liturgisch patroon in een kerkgebouw. Natuurlijk is dit mooi en ervaren de echte ouderen in onze gemeenschappen hun geloof vooral op deze manier. Maar uit alle antwoorden blijkt ook dat er ideeën zijn over een andere vorm, meer maatschappelijk, meer actueel. Durven we ons geloof misschien op een nieuwe manier te gaan uitdragen en beleven. In werkgroepen, praatgroepen of huiskamersfeer en regelmatig een gemeenschappelijke viering waarbij soms de liturgie wordt gevolgd en soms wordt aangehaakt bij een maatschappelijk thema. En zou dat wellicht niet-gelovigen of andersgelovigen inspireren om met ons mee te komen doen? We hebben ons allemaal 10, 20, 50 jaar geleden losgemaakt van de gevestigde kerk. Durven we nu ook de gevestigde vorm los te laten en een andere vorm te kiezen? Zou dat anderen wellicht inspireren? Ik wil jullie hartelijk bedanken voor de uitgebreide en inspirerende antwoorden!

Margreet Spoelstra vertelt.

Voor het volgende programmaonderdeel wil ik graag het woord geven aan Margreet Spoelstra. Ik stel u haar even voor.

Margreet is geboren in Vrouwenpolder.

Na een opleiding aan de Sociale Academie werd ze maatschappelijk werkster In Eindhoven. Na een onderbreking vanwege de geboorte van haar zoon begon ze met de opleiding theologie aan de KTU in Utrecht die ze later vervolgde aan de VU in Amsterdam.

Na een periode van acht jaar pastor in de oecumenische basisgemeente “Jonge Kerk” in Roermond, werd ze geestelijk verzorger in de gezondheidszorg.

Vanaf 1992 begon ze de teksten, die al heel lang in mijn hoofd zongen, neer te schrijven.

Dat resulteerde in meerdere bundels, veelal in samenwerking met koorleider/componist Jos Lamboo uit Roermond, die bij veel van mijn teksten een melodie schreef. Daar horen we vandaag meer van.

Die liederen worden regelmatig gezongen in de ‘Jonge Kerk’ en vinden inmiddels ook hun weg daarbuiten.

Kortom een veelzijdige vrouw met een schat aan levenservaring. Zij neemt ons nu mee met haar kijk op van overleven naar voortleven. Margreet....

Zie bijlage “Margreet Spoelstra - Van Overleven naar Voortleven”

Samenzang en lunch

Peter bedankt Margreet Spoelstra voor haar inspirerende verhaal en nodigt de aanwezigen uit voor de lunch.

De lunch is voorbereid door de bezoekgroep van AiB. Deze groep bezoekt onze zieken en ouderen die een bezoek erg op prijs stellen. Maar zij gaan niet alleen op bezoek. Ze proberen mensen voor wie de wereld steeds kleiner wordt regelmatig hier naar toe te krijgen om gezamenlijk te lunchen. Dan verandert een één op één bezoek steeds vaker in een gesprek met anderen die aan tafel aanschuiven. Dat is een andere manier om eenzaamheid te bestrijden en de wereld voor deze mensen een stukje groter te maken.

Voor we aan tafel gaan wil ik u uitnodigen te gaan staan en elkaar eens aan te kijken. Wie staat er naast u. Kent u hem of haar? Of was hij of zij vanmorgen nog onbekend voor u? Als we samen het brood gaan delen willen we dat doen met vrede in ons hart en vrede naar elkaar. En we vragen dan:

Houd ons gaande, God, door uw Woord,
ons gegeven als Brood om van te leven.
Leer ons ons leven te delen,
elkaars honger naar vrede te stillen,
elkaar te doordringen met uw liefdesadem.
Dan zal onze mensenwereld uitgroeien
tot één gemeenschap, tot uw volk op aarde.
Dat die vrede altijd bij ons mag blijven.
En wensen en zingen wij elkaar van harte Gods vrede toe.
Vrede en alle goeds!

Vre-de voor jou vre-de voor jou, vre - de voor jou.

Vre-de voor jou vre-de voor jou vre - de voor jou.

Gesprekstafels

Aankondiging middagprogramma.

Goedemiddag allemaal. Allemaal voldaan na de lunch? Laten we eerst even actief worden en samen zingen. Ubi caritas uit Taizé.

Daar waar liefde heerst, en vrede, daar waar liefde heerst, daar is God met ons.

Zo dadelijk gaan we met elkaar het gesprek aan. We hebben twee stellingen bedacht en dit was nog niet eenvoudig. We wilden jullie een beetje prikkelen en we vonden, dat de meningen over deze stellingen ook mochten schuren. Dus we hopen dat het dadelijk flink rumoerig gaat worden!

De Stellingen:

1. God en geloof zijn een vies woord geworden in de huidige maatschappij. Hoe kunnen we verbinding maken met de maatschappij en inspireren?
2. Alle religies zijn een hulpmiddel op zoek naar het ware, het Ene. Als we de weg hebben gevonden zijn religies overbodig geworden. Het is belangrijk om de verschillen te laten zijn voor wat het is en te zoeken naar wat ons verbindt en waar het ons naar toe leidt, het Ene.

De aanwezigen gingen in zo gemengd mogelijke groepen uiteen en hebben openhartig gediscussieerd. Het bleek inderdaad dat de stellingen behoorlijk wat reuring veroorzaakten. De resultaten van de gesprekken vindt u hieronder.

Stelling 1:

God en geloof zijn een vies woord geworden in de huidige maatschappij. Hoe kunnen we verbinding maken met de maatschappij en inspireren?

Tafel 1:

- Interreligieus. Richt op verschillen. Behoefte aan spiritualiteit.
- Geen vies woord, wel geen woord meer.
- Verbinding. Wat heeft de ander nodig.
- Verbinding zit in het kleine.
- Begint bij geven, openstaan.

Tafel 2:

- God is een vies woord maar men bedoelt eigenlijk het instituut Kerk en het is het vinden van de juiste taal.
- God wordt zichtbaar in zachte krachten, Ik zal er zijn.

Tafel 3:

- Veilig en thuis voelen
- Klein en praktisch beginnen
- Wat je doet is belangrijker dan wat je zegt.

Tafel 4:

- Kerk: instituut – regels - star
- Geloof: persoonlijk, uitnodigend
- God: goedheid – gemeenschap – geen uitsluiting

- Verbinding maken:
 - o Uitdragen wat je zegt te doen
 - o Inspiratie, lezingen
 - o Communicatie kanalen (weekblad, Facebook)
 - o Open dialoog: positiviteit uitstralen.

Tafel 5:

- Luisteren naar jongeren en hen steunen
- God en geloof zijn niet vies. Wel beladen.
Andere invullingen gevonden. Bijvoorbeeld : "Tegenover".

Stelling 2

Alle religies zijn een hulpmiddel op zoek naar het ware, het Ene. Als we de weg hebben gevonden zijn religies overbodig geworden. Het is belangrijk om de verschillen te laten zijn voor wat het is en te zoeken naar wat ons verbindt en waar het ons naar toe leidt, de Ene.

Tafel 1:

- De weg is een blijvende zoektocht.
- Religie moet meebewegen met de maatschappij.
- Iedereen heeft een beperkt beeld van God, iedere religie heeft daar iets aan bij te dragen.
- Basisboodschap zorgt voor verbinding.

Tafel 2:

Tafel 2 heeft de stelling aangepast tot: "Alle religies zijn levensverhalen op zoek naar het ware, het Ene. Het is belangrijk om de verschillen te laten zijn voor wat het is en te zoeken naar wat ons verbindt en waar het ons naar toe leidt, Ene".

- We blijven met elkaar onderweg. Het is belangrijk om de verschillen te laten zijn voor wat ze zijn en te zoeken naar wat ons verbindt en waar het ons naar toe leidt, de Ene.

Tafel 3:

- Religie is gebonden aan vorm
- Spiritualiteit is vrij. "De Weg" bestaat niet.

Tafel 4:

- Er is niet één weg..... Eigen verantwoordelijkheid zonder regels maakt onzeker.
- De verschillen respecteren.
- Inspiratie, begeestering, liefde, geen eisen stellen.
- Begin bij jezelf.
- Onderhoud van de weg.

Tafel 5:

- Religie = verbinding en goed doen.
- Religie ≠ set regels

Afsluitende vesper

Na de presentatie van de antwoorden op de stellingen bedankt Esther de aanwezigen voor hun bijdragen, hun enthousiasme en de onderlinge verbondenheid. Zij vindt dat we prachtige visies hebben laten zien op de stellingen en zij bedankt iedereen hartelijk voor alle openhartige gesprekken.

Intussen zijn de leden van Cantiamo binnengekomen. Cantiamo is ons koor. Samen met Cantiamo en voorganger Erik gaan we nu over naar de vesper.

Zie bijlage: "Afsluitende vesper"

Afsluiting van de dag.

We zijn alweer aangekomen bij het einde van deze Ontmoetingsdag voor Kleine Geloofsgemeenschappen. Dank dat u er was. Dank voor uw inbreng, uw discussies en kritische vragen. Ik hoop dat u er iets van mee kunt nemen en in uw eigen gemeenschap weer met nieuwe energie op weg kunt gaan.

Dan wil ik nu vragen of er een gemeenschap is die de volgende ontmoetingsdag dag over één of anderhalf jaar wil organiseren?

Ook wil ik nog de vrijwillige bijdrage onder de aandacht brengen. Daarvoor staat bij de uitgang een bus waarin u uw bijdrage kunt deponeren. Heeft u geen contant geld bij de hand, dan kunt u ook gebruikmaken van de QR code die u op dezelfde tafel aantreft.

Verder wil ik iedereen bedanken die deze dag mede heeft mogelijk gemaakt. Allereerst Margreet Spoelstra voor haar verrassende verhaal. De Mariënburgvereniging die deze dag financieel heeft ondersteund. De leden van ons koor Cantiamo en Harry Verschuuren, de pianist. De leden van de koffieschenkgroep en de bezoekgroep voor alle goede zorgen vandaag. Hartelijk dank aan jullie allemaal.

U bent zo dadelijk van harte welkom om met een hapje en een drankje nog even na te praten. En als u straks naar huis gaat, wel thuis en een prettig weekend.

Dank u wel.